

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Ionstoni|| Theatrvm|| Vniversale|| De Avibvs

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCLVI.

VD18 90528921

Illustration: Tab. 54. Grius Kranch. Pluis mas [...]

urn:nbn:de:gbv:45:1-11068

Grus: Kranch
Plu: mas

Grus Balcarica

Grus Japponensis

Grus Crispa

Grus Balcarica
se:
nuna

Anaselte Species

Porp
1. de
fin.
aniz.

Aldra
Orni
17. c
32.
Scalig
1.8.
Arist.
4.

Plin.
N.L.
42. et

lingua bifida, cauda duodecim pen-
nis instructa, quam saepe motitat,
postquam submiserit, absque tre-
more statim erigit et sic eius pulli a
phoenicuri seu rutilillae foemina et
pullis, quibus ita similes sunt, ut uix ab
oculatisimo dignosci possint, quae,
simul atque caudam mouerint, non
cesant, donec ter aut quater simul
mouerint, dignoscuntur. Aestate
cum prole ad desertissima quaeque
loca secedit, cum rutililla compa-
ret. In fine autumnii perfectam in
pectora rubedinem nata ad oppida
et pagos confugit, quo tempore
rutililla delitescit. Nunquam fere
in eodem saltu, nisi una reperitur, un-
de Phauorino *ἄρεον μονήρης καὶ μονότρο-
πον* et natum inde illud: una arbor
non capit duos erithacos. *Voce*
homines imitari prodidit Porphy-
rius. Si caua terrae subierit, plu-
uiam praedicat. Merulam amore
tanto prosequitur, ut noctu fere in
proxima arbore prope eam quiescat.
Dicitur et morbo comitali esse ob-
noxia.

Porphy. l.
1. de Ab-
stin. ab
animal.

Aldrou.
Ornith. l.
17. c. 31.
12.
Scalig. ad
l. 8.
Arist. H.
A.

PYRRHVLA seu rubicilla,
Scaligerobyrriola, passeris est magni-
tutine, gula, pectore et uentre
miniaceis seu purpureis (foeminae
pectus totum castaneo cinereo co-
lore diluitur) rostro breui ac lato
bituminis instar splendente, trigo-
no ferme. Lingua pro corporis ma-
gnitudine latiore et crasiore, cuius
pars extrema, quae palatum tangit
et sapes diiudicat, carnea est et
nuda, reliquae cornea pellicula ob-

teguntur. Degit aestate in monti-
bus et syluis, sub hyemen ad plana
descendit et facillime capitur. Co-
lorem per totum annum seruat. *Ve-
scitur* uermiculis, sed inprimis femi-
ne cannabino et primis illis arbo-
rum, mali praesertim et piri, gem-
mis, quae ante folia et flores erum-
punt. Sed et nucibus ac acinis ru-
bentibus sambuci aquatici et folani
perpetui delectatur. *Nidulatur* in
sepibus et quatuor oua excludit,
Voce fistulam imitatur etiam foemi-
na et omnes cantus auium canendo
et sibilando exprimit, forte et hu-
manum sermonem.

PHOENICVRI seu rutilillae, *Arist. l. 9.*
quam Aristoteles et Plinius cum eri-
thaco confundunt, plura fortassis
sunt genera. Turnerus enim caput

H. A. c. 49.

scribit ei esse nigrum, Gesnerus ma-
cula alba insigne. Aldrouandus
quatuor diuersas obseruauit, binas
iisdem ex Gesnero adiecit. Tota
aestate nobiscum degit, hyeme auo-
lat aut se abscondit. *Vescitur* mu-
scis, nucleis iuglandium concisis,
ouis formicarum et araneis. *Ni-
dulatur* in arborum, murorum et
posticarum aedium, ubi hominum
minor frequentia, cauis. Bina aut
terna oua parit. Cuculi pullum, qui
aliquando in eius repertus fuit ni-
do, alit. In sublimi aliquo aedifi-
cio, primo inprimis diluculo idque
ueris tempore canit. Hyeme et, pul-
lis exclusis, fileat. Inter incuban-
dum praetereunte aliquo
clamitat.

CAPVT XIII.

*De Antho, Canneuarola Bononiensium, Oenante,
Lusciniola.*

ANTHI auis, quem florum Ga-
za uertit, facit mentionem
Aristoteles eidemque fringillae ma-
gnitudinem, pedes fissos, pulcrum
colorem, domicilium circa aquas
et pecudes, uictum ex herbis et uer-
miculis facilem, oculorum imbe-
cillitatem, hinnitum equorum,
quem herbae pabulo aduentu ipso-

Plin. H.
N. l. 10. c.
42. et 74.

rum pulsa imitatur ad hunc mo-
dum se ulciscens, odium cum spino
et aegitho tantum, ut sanguinem
eorum credant non coire multisque
ob id ueneficiis infament, tribuit.
Quaenam illa hodie sit auis, non
conuenit inter scriptores. Bellonius
illam, quae Gallis bruant dicitur,
esse credit illamque fringilla esse
maio.

Q3